

Sygn. akt II K 324/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Ś. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Zaganiacz

Protokolant: Barbara Lesiak

po rozpoznaniu dnia 10 czerwca 2015 roku sprawy karnej

T. M.

urodzonego (...) w Ś., syna M. i H. z domu D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 lutego 2015 roku w Ś., województwie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym kolejno 2,45 promila i 2,59 promila alkoholu we krwi, kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki T. (...) o nr rejestracyjnym (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 05 listopada 2008 roku sygn. VI K 1106/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 roku sygn. II K 209/10 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk.

oskarżonego **T. M.** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 4 kk i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 42 § 2 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z 20 marca 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015 poz. 541) w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **T. M.** zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (czterech) lat;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 324/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 lutego 2015 roku od godz. 08:00 rano T. M. w swoim mieszkaniu wraz z kolegą – J. K. spożywał alkohol w postaci wódki. Wspólnie pili do godz. 14:00. T. M. wypił sam ok. 0,5 litra wódki.

Następnie oskarżony wsiał do samochodu należącego do jego żony i wraz z J. K. postanowił udać się do Galerii (...). Tam w/w zakupili kolejną porcję alkoholu. W trakcie powrotu do domu ok. godz. 17:00 na ul. (...) oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej. Policjanci dokonujący kontroli zbadali stan trzeźwości T. M.. Okazało się, że posiada on 2,45 (I badanie - godz. 17:11) i 2,59 (II badanie – godz. 17:12) promila alkoholu w we krwi. Oskarżony po przebadaniu przez lekarza pogotowia ratunkowego został zatrzymany do wytrzeźwienia i wyjaśnienia w (...) K. W..

T. M. w chwili zatrzymania był objęty zakazem prowadzenia pojazdów kat (...) orzecznym na okres 5 lat wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 roku, sygn. akt II K 209/10, który obowiązywał od dnia 18 czerwca 2010 roku.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego k.11 -12

protokół z przebiegu stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 5

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 r. sygn. II

209/10 k. 18

T. M. był już wcześniej dwukrotnie karany. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 05 listopada 2008 roku, sygn. akt VI K 1106/08 został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując iż wysokość jednej stawki dziennej wynosi 30 złotych oraz prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 roku, sygn. akt II K 209/10 za czyn z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności..

Dowód:

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 05 listopada 2008 r., sygn.

akt VI K 1106/08, k. 21

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 r. sygn. II

209/10 k. 18

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 18 czerwca 2010 roku

sygn. akt IV Ka 361/10, k.19

dane o karalności, k. 13-14

T. M. ma 41 lat, jest żonaty, ma troje dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Ma wykształcenie podstawowe. Obecnie jest zatrudniony w firmie (...) w Ś., gdzie otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1500zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Dowód:

dane osobopoznawcze, k. 10-11

Oskarżony T. M. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 10 lutego 2015 roku od rana spożywał alkohol w postaci wódki wraz ze swoim kolegą J. K.. Wyjaśnił, iż wypił sam ok. 0,5 litra wódki, a około godziny 14:00 postanowił pojechać do Galerii (...) w celu zakupienia dodatkowego alkoholu. Podał, że gdy wracał już po zakupach do domu został zatrzymany przez patrol policji i w czasie przeprowadzonej kontroli okazało się, że jest nietrzeźwy. Wyraził żal i skruchę.

Na rozprawie przed Sądem skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał jednocześnie wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

wyjaśnienia oskarżonego k. 11-12, 30

Nadto Sąd zważył, co następuje:

W ustalonym stanie faktycznym nie ma żadnych wątpliwości, że T. M. dopuścił się przypisanego mu w wyroku czynu.

Rekonstrukcja ustalonych faktów opierała się na wyjaśnieniach oskarżonego oraz dowodach wynikających z dokumentów w postaci: protokołu użycia urządzenia elektronicznego do ilościowego oznaczania alkoholu, odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 05 listopada 2008 roku wydanego w sprawie sygn. akt VI K 1106/08, odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 roku w sprawie sygn. akt II K 209/10, odpisu wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 18 czerwca 2010 roku w sprawie sygn. akt IV Ka 361/10 i danych o karalności oskarżonego.

Wyjaśnienia oskarżonego uznane zostały przez Sąd za wiarygodne i niebudzące zastrzeżeń jako znajdujące pełne odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu, bowiem dokumenty te sporządzone zostały przez właściwe organy, w granicach ich kompetencji i w przewidzianej przepisami formie. Wiarygodność wskazanych dokumentów nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Z uznanych przez Sąd za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego wynika, że T. M. tuż przed zatrzymaniem go przez funkcjonariuszy Policji kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości. Świadczy o tym wynik badania przeprowadzonego przy użyciu urządzenia elektronicznego do pomiaru stanu trzeźwości, którego prawidłowości działania Sąd nie kwestionuje, a wyników którego również sam oskarżony nie podważał.

Zgodnie z dyspozycją art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu w znacznym stopniu przekroczyła wskazany poziom.

Oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 kk, gdyż będąc w stanie nietrzeźwości prowadził pojazd mechaniczny, w ruchu lądowym. Wskazać w tym miejscu należy, iż oskarżony – wiedząc o uprzednio spożytym alkoholu – zdaniem Sądu – doskonale zdawał sobie sprawę z tego, iż nie powinien jeździć pojazdem mechanicznym, a mimo to dopuścił się takiego zachowania, umyślnie naruszając podstawową zasadę ruchu drogowego, tj. zasadę trzeźwości.

Bezspornym było również, że oskarżony był już wcześniej dwukrotnie karany za jazdę pod wpływem alkoholu: wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 05 listopada 2008 roku, sygn. akt VI K 1106/08 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 25 marca 2010 roku, sygn. akt II K 209/10.

Reasumując zatem, w ocenie Sądu zebrane w sprawie dowody pozwalają na stwierdzenie, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a działaniem zrealizował on znamiona czynu opisanego w art. 178a § 4 kk. Taką też kwalifikację Sąd przyjął w części dyspozytywnej wyroku.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, a zatem szeregami okoliczności mających wpływ na jej wymiar, a zwłaszcza pobudkami i sposobem działania sprawcy, społeczną szkodliwością czynu, stopniem winy, osobowością oskarżonego oraz postawą po dokonaniu przestępstwa.

Nie bez znaczenia dla oceny zachowania oskarżonego pod kątem wymiaru kary była jego postawa w toku postępowania, a to fakt, iż przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu, a nadto wyraził skruchę z powodu jego popełnienia. Były to jedyne okoliczności mogące wpłynąć łagodząco na wymiar kary. Sąd nie mógł natomiast

stracić z pola widzenia faktu, że oskarżony jest osobą dotychczas dwukrotnie karaną sądownie za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk. Fakt, iż oskarżony po raz kolejny dopuścił się omawianego występku, wskazuje na jego niepoprawność, ignorowanie orzeczeń sądowych, a jednocześnie na nieskuteczność dotychczas orzekanych wobec niego kar. W tych okolicznościach Sąd doszedł do wniosku, że jedynie kara pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej będzie w stanie zrealizować wobec oskarżonego swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze, stanowiąc adekwatną reakcję prawnokarną na powtarzające się naruszenia porządku prawnego po stronie oskarżonego. Wobec oskarżonego trudno mówić o pozytywnej prognozie kryminologiczno-społecznej, o jakiej mowa w treści art. 69 § 1 kk, wyrażającej się w przeświadczeniu, że pomimo zastosowania wobec sprawcy środka probacyjnego polegającego na warunkowym zawieszeniu wykonania kary nie popełni on ponownie przestępstwa, a kara w takiej postaci spełni wobec niego właściwie swoje cele.

Oskarżony w sposób rażący naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nie ma zatem gwarancji, iż będzie tych zasad przestrzegał w przyszłości. Konieczna jest zatem eliminacja oskarżonego z ruchu drogowego. W ocenie Sądu zasadnym jest orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, co winno uczynić zadość wymogom prewencyjnym. W ocenie Sądu, jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni w odpowiednim stopniu swoją rolę, jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą pozbawionym wyobraźni, niezdyscyplinowanym oraz umyślnie naruszającym zasady ruchu drogowego.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk, zasada bowiem jest ponoszenie przez oskarżonego kosztów postępowania w przypadku uznania jego winy, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie, a Sąd nie znalazł powodów, by z tych kosztów go zwalniać.